

vendelse af andre Statsmidler til Jernbanebygning end dem, der enten ere nødvendige eller ogsaa meget snart kunne komme igen.

Breinholt: Jeg kunde egentlig være tilbøjelig til at følge det gode Eksempel, som det ærede 1ste Medlem for 7ende Kreds (Madsen-Mygdal) gav, nemlig at frafalde Ordet, men der er dog et Par Spørgsmaal, som jeg ikke kan undlade at drage frem, og jeg skal til Gengæld for, at jeg dog opholder det høje Ting, love, at det kun skal blive yderst faa Minutter, jeg lægger Beslag paa ærede Medlemmers Tid.

Først vil jeg gerne i størst mulig Korthed have Lov til at resumere mine Udtalelser fra den første Gang, jeg havde Ordet. Disse Udtalelser mundede ud i, at man burde indskrænke det Utaal af Baner, som Lovforslaget indeholder, til de Baneanlæg, der dels ere paastrængende nødvendige, dels fra alle Sider erkendes for at være højst ønskelige. Af saadanne Anlæg tillod jeg mig at nævne 1) Dobbeltsporet paa Fyn, 2) Vejle—Give—Herning-Banen og 3) Funder—Bramminge-, eventuelt Funder—Esbjerg-Banen, samt rent eventuelt Vigerslev—Køge-Banen, vel at mærke i Forbindelse med en Bro eller et Tunnelanlæg mellem Masnedø og Falster. Jeg har haft den Glæde at høre et paa det her omhandlede Omraade særlig sagkyndigt Medlem, det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Villars Lunn), give de 3 af mig anbefalede Baner sin fulde Tilslutning, medens han beklageligt nok har villet ombytte det af mig dog kun eventuelt nævnte Anlæg med en Ringsted—Næstved-Bane. Jeg erkender og skal gerne indrømme, at det ærede Medlem førte ret gode Grunde i Marken for denne Ombygning. Men alligevel maa jeg ikke blot fastholde mit oprindelige Forslag, men ogsaa i det hele støtte det ærede Medlems egen Kollega fra samme Kreds, det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), i hans Forsvar for en saadan Forbindelse mellem Masnedø og Falster, som det ærede Medlem var Talsmand for.

Ved Siden af dette lille Resumé vil jeg gerne tillige indrømme, at de allerfleste af de mange andre foregaaende ærede Talere have udtalt sig imod det af mig antydningstvis udkastede Program til en Forhandling om denne Sag. Men ligesom man som bekendt baade kan og ofte bør læse mellem Linierne i et Skrift, saaledes er det ogsaa sikkert, at i Taler vil man ofte blandt de udtalte Ord kunne finde en vis Undertone, og en saadan har været til

Stede under de mange Foredrag, vi have hørt, selv Foredrag af dem, der ere allermost jernbaneivrige, en Undertone, der gik i Retning af, at en mere eller mindre stærk Begrænsning maatte dette Lovforslag underkastes her i Tinget baade med Hensyn til Tallet af Banerne og ogsaa med Hensyn til Grundværdistigningsskatten. Maa jeg, da jeg nævner dette Ord, sige, at jeg ikke mindes og kan maaske have forglemt at udtale med Hensyn til denne Skat, hvad jeg bestemt gjorde med Hensyn til Tallet af Banerne, at de, der udskydes, ikke blive at forkaste, men blot at udsætte til næste Samling, saa at der bliver Tid til deres Undersøgelse. Det samme var i alt Fald min Mening, men jeg ved ikke, om det lykkedes mig at faa det udtalt, med Hensyn til den Grundværdistigningsskat, som jeg paa Grund af min Tro paa Umuligheden af at faa den udformet i den korte Tid, der er tilbage af Samlingen, mener kunde erstattes ved, at der i Loven indførtes en udtrykkelig Bestemmelse om, at de Jernbaneanlæg, der bleve vedtagne i Aar skulde tillige rammes af den Grundværdistigningsskat, der senere, forhaabentlig i næste Samling, vilde blive vedtagen med Hensyn til de Baner, der saa vare under Behandling. I saa Henseende forekommer det mig, at der heller ikke med Hensyn til denne Indtægt for Staten vil tabes noget ved en Udsættelse, ligesom jeg er sikker paa, at der heller ikke vil tabes noget for alle Baner, som vi udsætte i Aar. De vilde jo alligevel ikke kunne komme til Udførelse tidligere, end de kunne, naar de blive vedtagne næste Aar. Hvorfor i Alverden skulle vi saa lade være at vedtage de Baner, som vi anse for ønskelige og nødvendige i Aar, fordi ikke hele Rusen kan komme igennem? Det er mig uforstaaeligt, og jeg kan heller ikke tro, at det andet Ting skulde ville nægte sin Tilslutning til et virkelig saa fornøftigt og moderat Forslag, som det vilde blive, naar det af mig udkastede Program blev fulgt.

Formanden: Det ærede 1ste Medlem for 7ende Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen-Mygdal: Ja, den skal blive ganske kort, den skal ikke vare over et Minut.

Jeg behøver ikke at gentage, hvad jeg sagde forleden, at en Deling af Lovforslaget i den af den sidste ærede Taler antydede Retning indeholder den største Fare for Lovforslagets endelige Skæbne,